

Poz. tar. cel.	N a z w a t o w a r u
1254	Sieczka i paciorki ze szkła i t. d. (cała pozycja)
1255	Perty nieprawdziwe i t. d. (cała pozycja)
1256	Wyroby z sieczki, paciorków i t. d. (cała pozycja)
1257 pp. 1a, 2a	Nasładownictwa kamieni szlachetnych i półszlachetnych—nieszlifowane
1258	Biżuterja nieprawdziwa i t. d. (cała pozycja)
1270	Wyroby z kości pospolitej i t. d. (cała pozycja)
1272 i uwaga	Puszki do pudrowania
1273	Wyroby z pospolitych materiałów, oprócz osobno wymienionych
1274	Wyroby z kości i t. d. (cała pozycja)

562.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OPIEKI SPOŁECZNEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 sierpnia 1933 r.

o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych.

Na podstawie art. 2 punkt 8 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371), art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 310) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządza się co następuje:

§ 1. Woda do picia, do celów gospodarstwa domowego, do wyrobu i w związku z wyrobem artykułów żywności w wytwórniach tych artykułów, do wyrobu lodu oraz woda w zakładach kąpielowych publicznych, powinna w miejscach jej czerpania odpowiadać przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 2. (1) Woda, używana do celów, wymienionych w § 1, nie może:

- 1) być źródłem zakażenia lub zatrucia;
- 2) zawierać składników lub domieszek:
 - a) szkodliwych dla zdrowia,
 - b) wskazujących na zanieczyszczenie,
 - c) wywierających ujemny wpływ na smak i wygląd wody.

(2) W szczególności woda:

- 1) powinna być przezroczysta, bezbarwna, bez zapachu;
- 2) nie może zawierać:
 - a) związków arsenu oraz związków metali ciężkich,
 - b) bakterij chorobotwórczych.

Wskaźnikiem dobroci wody pod względem bakteriologicznym jest nieobecność w niej bakterji okrężnicy lub co najwyżej obecność tej bakterji: w 10 centymetrach sześciennych wody — dla studzien płytkich,

w 50 centymetrach sześciennych wody — dla studzien głębokich i wodociągów.

Ogólna liczba bakterij na żelatynie przy temperaturze 20° po 48 godzinach, w wodzie ze studzien głębokich i wodociągów nie może przekraczać 100 w jednym centymetrze sześciennym.

(3) Ponadto w zasadzie woda:

- 1) nie powinna zawierać:
 - a) związków żelaza w ilości powyżej 0,3 miligrama na 1 litr wody oblicz. jako Fe (żelazo metaliczne),
 - b) związków manganu w ilości powyżej 0,1 miligrama na 1 litr wody oblicz. jako Mn (mangan metaliczny),
 - c) chlorków pochodzenia geologicznego w ilości powyżej 250 mgr. na 1 litr wody oblicz. jako Cl (chlor),
 - d) siarczanów w ilości powyżej 100 mlgr. na 1 litr wody oblicz. jako SO₄ (kwas siarkowy),
 - e) azotanów w ilości powyżej 30 mlgr. na 1 litr wody oblicz. jako NO₃ (kwas azotowy),
- 2) powinna dawać suchą pozostałość przy temperaturze 110°C nie większą niż 500 miligramów na 1 litr wody,
- 3) powinna wykazywać twardość ogólną nie większą niż 36° francuskich (20° niemieckich).

§ 3. (1) Do badania wody dla celów administracji sanitarnej są uprawnione:

- a) Państwowy Zakład Higieny;
- b) Państwowe Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku;
- c) komunalne pracownie badania żywności i przedmiotów użytku, uprawnione w myśl ust. 2 art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

(2) Ocena sanitarna wody powinna być wydawana na podstawie zestawienia wyników jej badania pod względem fizycznym, chemicznym i bakteriologicznym po uprzednim zbadaniu urządzenia wodnego oraz terenu, z którego woda pochodzi, a w razie potrzeby, przekroju geologicznego.

§ 4. O ile wyniki badania wykażą, że woda nie odpowiada warunkom, wyszczególnionym w § 2, powiatowa władza administracji ogólnej wyda, w każ-

dym poszczególnym przypadku lub dla poszczególnych miejscowości, na podstawie wyników badania Zakładów, wyszczególnionych w ust. 1 § 3, decyzję co do warunków dopuszczenia tej wody do celów, wymienionych w § 1 lub, o ile względ na niezbędną zaopatrzenie ludności w wodę na to pozwoli, niedopuszczenia do tych celów wody uznanej za niezdatną do picia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

„Wyroby kotlarskie: zbiorniki, rezerwoary, konstrukcje żelazne, dźwigary mostowe, baseny, skrzynie i t. p. wyroby z blachy żelaznej i stalowej oprócz wymienionych w poz. 960 taryfy celnej przywozowej — zł 5.40”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 11 października 1933 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

563.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROL- NICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 7 października 1933 r.

o częściowej zmianie rozporządzeń; z dnia 19 listopada 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie maszyn włókienniczych i z dnia 6 lutego 1930 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych oraz niektórych wyrobów metalowych.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 19 listopada 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie maszyn włókienniczych (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 851) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 30 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 1, poz. 3), otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy wywozie zagranicę maszyn włókienniczych oraz ich części wytworzonych w kraju przyznaje się zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów materiały, podług następującej normy: za 100 kg maszyn włókienniczych: tkackich (krosien mechanicznych), pomocniczych (żakardowych i nicielnicych), przędzalniczych, przygotowawczych oraz do apretury, wymienionych: w poz. 1058 pp. 1, 4; w poz. 1059; w poz. 1060 p. 1 lit. b, c i p. 2 lit. a, b; w poz. 1061 pp. 1—5, 7; w poz. 1063; i w poz. 1065, jak również części tych maszyn — zł 29”.

2) Punkt 9 § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 lutego 1930 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie towarów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 62) otrzymuje brzmienie następujące:

564.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROL- NICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 7 października 1933 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 14 lipca 1933 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słołu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 lipca 1933 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słołu (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 406) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Przy wywozie zagranicę standaryzowanych: zbóż, produktów przemiału i słołu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot ceł, uiszczonych za sprowadzane z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materiały pomocnicze i urządzenia, według następujących norm:

- 1) za 100 kg pszenicy, żyta i jęczmienia zł 6.—
- 2) za 100 kg owsa zł 4.—
- 3) za 100 kg mąki (poz. tar. celnej przywozowej 27 pp. 1, 2):
 - a) pełnej (bez zawartości otrąb) zł 10.—
 - b) innej (śrutowej, półśrutowej, pośledniej i t. p.) zł 8.—
- 4) za 100 kg kaszy jęczmiennej (poz. tar. celnej przywozowej 28 p. 2) zł 12.—
- 5) za 100 kg słołu (poz. tar. celnej przywozowej 35) zł 3.—”